

Darovi za Marijanišče.

Gospod	dr. Iv. Križanič, kanonik	gld.	30.—
"	Anton Volčič, posestnik	"	10.—
"	Anton Lesjak, župnik	"	90.—
"	Neimenovanka A.	"	50.—
"	Neimenovanka B.	"	80.—
"	Fr. Baumgartner, vojak	"	2.—
"	Domin. Janež, duh. pastir	"	5.—
"	Martin Ulčnik, duh. pomočnik	"	5.—
"	Ivan Hutter, profesor	"	10.—
"	Ivan Čibašek, župnik	"	2.—
"	Neimenovanec A.	"	5.—
"	Neimenovanec B.	"	3.—
"	Ivan Mikš, župnik	"	10.—
"	Ivan Soukup, duh. pomočnik	"	2.—
"	Rodbina Rebek-Covacich	"	5.—
"	Viktor Steska, duh. pomočnik	"	5.—
Gospa	Ivana Rupnik	"	3.—
"	Marija Pečar	"	2.—
Gčna	F. Pressl-ova	"	10.—
Gospod	Jos. Zidanšek	"	5.—
"	Ivan Skuhala, dekan	"	10.—
"	Jos. Hvalenc, tržan	"	2.—
"	Simon Bauer, župnik	"	3.—
"	Davorin Antloga, posestnik	"	1.—
"	Josip Jančar, učitelj	"	—80
"	Neimenovanec	"	3.—
Slavno uredništvo „Slovenca“, g. And. Kalan,	je odločilo doslej hiši	"	40.—
Gosp. Janez Zupančič, župnik, hranilno knji-	žico z vloženimi	"	170.—

Vsem dobrotnikom, kateri donajajo darove, da se popravi in utrdi zavod sirotnih dečkov, bodi tisočera zahvala. Škoda je velika, a še večje je zaupanje naše v Boga in blaga srca, ki nas ne bodo zapustila.

Vodstvo Marijanišča.

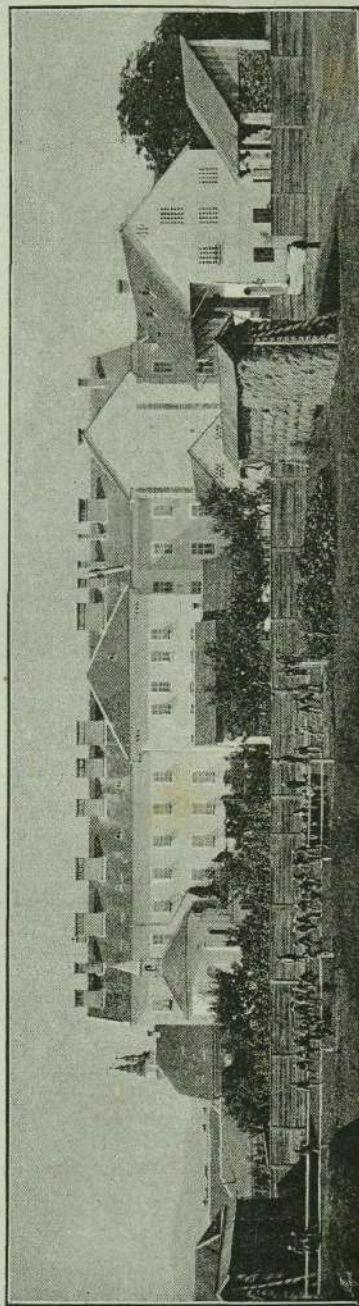
Razpis častnih nagrad.

Od več strani se je v najnovejšem času izrazila želja, naj bi Matica močnejše gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Slovenska Matica“ po določenih „Jurčič-Tomšičeve ustanove“ 200 gld. častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pôl. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev, tudi dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pôl, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi. Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini zadostujejo umetniškemu zakonu pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje „Slov. Mat.“ vsled § 12. svojega opravnega reda po 25—40 gld. za tiskovno pôlo. Rokopise je brez pisateljevega imena pošiljati odboru „Slov. Mat.“ do 1. septembra 1895. 1. Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečatenemu in opremljeno z dotičnim geslom. Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani, dné 10. aprila 1895.

Fr. Levec, predsednik.

E. Lah, tajnik.

Marijanišče pred l. 1891.

Darovi za Marijanišče.

Gospod Gregor Jakelj, župnik . . . gld.	4.20	Gospod Franč. Bračko, dijak, z ne-	
" Matija Torkar, župnik . . . "	2.—	katerimi tovariši . . . gld.	8.—
Neimenovani rodoljubi po		" Anton Jaklič, c. in kr. vojni	
gospici Marici Žitnikovi . . . "	4.—	kurat "	5.—
" Mihael Bulovec, duh. pom. . . "	15.—	" Simon Kos, župnik . . . "	—80
" Jan. Kukelj, župnik . . . "	2.—	" Josip Preša, župnik ¹⁾ . . . "	10.—
" Anton Zarli, župnik . . . "	5.—	" Ivan Škabar, cerkovnik v	
" Vladimir Šuklje, dijak . . . "	—80	Barkovljah "	5.—
" Ivan Črne, župnik . . . "	5.—	" Fr. Kramberger, kapelan,	
Družina J. Gomilšaka v		kot dar duhovnije v Ric-	
Gradcu "	2.—	manjih "	4.—
Slavni pomožni odbor v		Čast. ubožne šolske sestre	
Celovcu "	50.—	Notre-Dame v Gorici . . . "	1.—
Več oseb iz Vipave po go-		Gospa prednica šolskih se-	
spodu Fr. Rajčeviču . . . "	2.80	ster v Mariboru, s. An-	
" Rade Marzidovšek, c. in kr.		gela Križanič, daruje Ma-	
vojni duhovnik "	5.—	riyanišču zaslužek vseh	
" Anton Hvalica, dekan . . . "	2.—	tukaj delujočih sester za	
" Anton Dolinar, duh. pastir		jedno četrletje.	
Gospa Ivana Rupnik, posestnica v		" Josip Meglič, kurat . . . "	1.—
Zadlogu "	5.—	" Anton Kosi, učitelj . . . "	2.—
Gospod J. Tominšek, vseučiliščnik ¹⁾	—50	" Peter Švegel, ekspozit . . . "	2.—
" Neimenovanec iz Ortneka . . . "	1.—	" Mil. Šmid, Solčavski . . . "	7.50
" Anton Klodič Sabladski,		" dr. Jos. Marinko, profesor . . . "	5.—
nadzornik "	—80	Gospa Josip. Tollazzi, posestnica	10.—
" Matija Wurzer, župnik . . . "	2.—	Gospod J. Nep. Črv. vikarij v Jam-	
" Josip Grašič, župnik . . . "	2.—	ljah, dar vikarijanov i. dr. . . "	15.—
Po gospodu dekanu Ivanu		" Simon Ažman, župnik . . . "	10.—
Skuhali čisti dohodek gle-		" F. D., župnik "	15.—
dališke igre ¹⁾ učencev		" Fr. Kovačič, provizor . . . "	1.—
Franc-Jozefove šole v		" „Dobra gospa“ "	2.—
Ljutomeru o priliki godú		" Josip Žagar, duh. pom. . . "	5.—
g. Ivana Kukovca, šol-			
skega načelnika "	14.34		
" Frančišek Petrovič "	10.—		
Po slav. uredništvu „Slo-			
venca“ (g. A. Kalan-u):			
Nekdo v dan svojega			
godú "	25.—		
Drugi darovi "	25.—		
" Neimenovanec "	3.—		
" Matej Slekovec, župnik . . . "	5.—		

¹⁾ Z lepo opazko: „Stori to vsak dijak, narasel bo kupček.“ Hvala! Zdravi!

²⁾ Igrali so igro: „Janko gre na ptuje“ ti-le učenci: Janko Kukovec, Feliks in Emil Vršič, Irma Repič.

Ganiti in s srčnim veseljem mora napolniti vse naše Marijaniščnike, da celó naši dobri in vrli dijaki s svojim darom nečejo zaostati. Tako se, je in se bo marsikatera solza žalosti premenila v solzo veselja zaradi take ljubezni do bližnjega. Bog povrni vsem tisočero!

Vodstvo Marijanišča.

¹⁾ Z dopisom: „P. n. gospod urednik! Vaš spis o „Ljubljanskem potresu“ mi toliko ugaja, da Vam nemudoma pošljem za Marijanišče 10 gld.“ Presrečna zahvala! Vivat sequens!

Razne misli po potresu.

Ljubljanski velikonočni potres nam ne bo šel kmalu iz spomina, tem manj, ker se zemlja pod nami še vedno po malem potresa. Ljudje zato tudi mnogo mislijo ravno o potresu in ugi-bajo to in ono. Seveda tudi urednik ni zadnji, ki premišljuje razne stvari. Kako bi sicer kaj pametnega napisal svojim naročnikom, ko bi ne

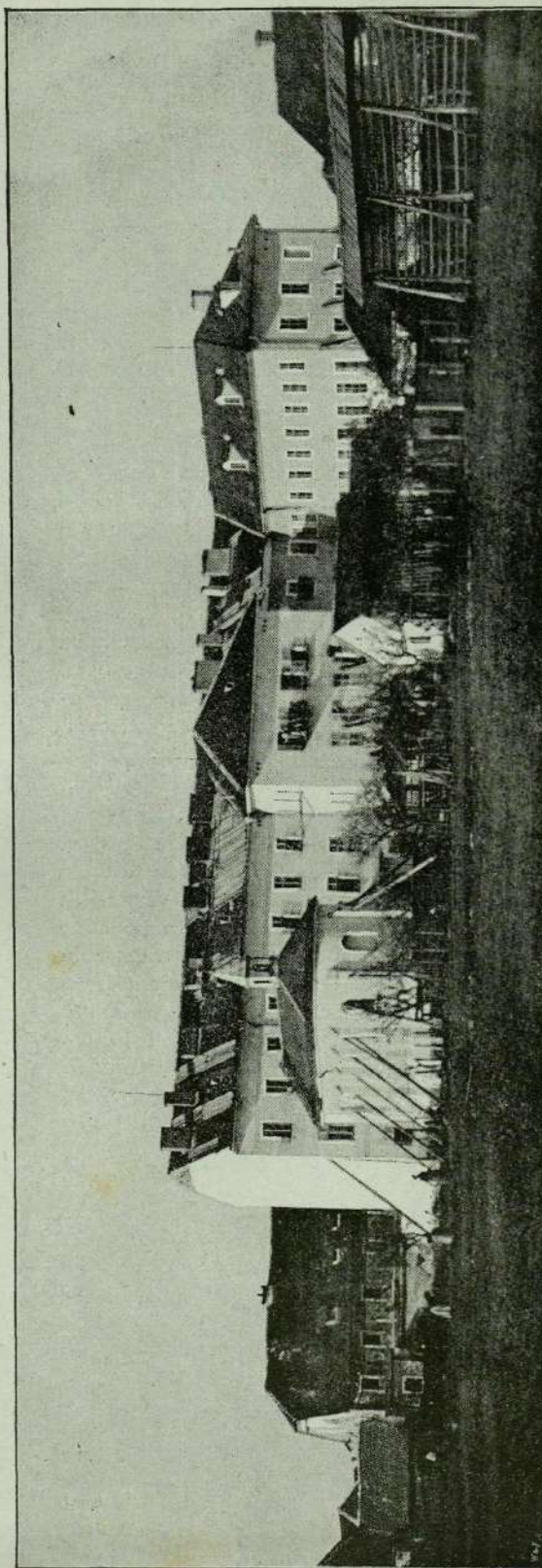
mislil in zopet mislil? Da bi le vsigdar našel mnogo resnice in veliko dobrega! Želi pač in se trudi, toda kako li doseza svoj namen, o tem sodi vsak naročnik po svoje. Ta urednika hvali, drugi ga tolaži, tretji ga kara in graja, četrti mu pri-deva najhujše stvari. Nekaj dobrega je vendar-le pri tem: Ako si urednik sam ne izpraša svoje

Darovi za Marijanišče.

Nj. c. in kr. Visokost nadvoj- voda Friderik	gld. 30.—
Gospa A. Schubert, upravnica . .	" 47.85
Gosp. Jos. Lavrič, župnik . . .	" 5.—
Gosp. M. Karba, zbirka žup- ljanov	" 3.68
Gospica Ana Zevnik: Mladino- ljubi Čatež-Krška-vas . . .	" 5.—
Gospa Ivana Tominec	" 1.—
Gosp. Brezimni	" 7.—
Gosp. Sim. Vidovič iz sv. Tro- jice v Halozah	" —.20
Gospa Marija Cebek iz svete Trojice v Halozah	" —.70
Gosp. Filip Mavčič iz sv. Tro- jice v Halozah	" 1.—
Gospod Gašpar Križnik	" 2.—
Gospa Terezija Grabnar	" 1.—
Gosp. Blaž Bevk, provizor	" 2.—
Gosp. dr. Anton Medved med prijatelji nabral	" 27.50
Gosp. Ant. Veternik poslal	" 36.91
in sicer so darovali: učenci in učenke Trboveljske in Trboveljsko-Vodenske šole 28 gld. 91 kr.; gđcn. Ant. Sterlè, učiteljica 3 goldin., gosp. A. Veternik, kapelan, 5 gld.	
Gosp. Fr. Stepančič, župnik . . .	" 5.—
" Ivan Sušnik, kanonik	" 2.—
" Anton Grizold, organist	" 1.10
" Anton Goršek, organist	" 2.—
Gospa Josipina Kranjec, po- sestnica	" 10.—
Gosp. Josip Sigel, kapelan	" 2.—
" Miha Pak-Plešivec	" —.60
Gospica Gabr. grof. Auersperg . .	" 5.80
Gosp. Al. Šoba, kapelan	" 5.—
" Josip Fabiani, posestnik	" 5.—
" Ant. Volčič, posestnik	" 10.—
" M. Ambrožič, mlinar	" 2.—
" Ivan Hladnik, župnik	" 5.80
Gospica Katarina Ernst, za- sebnica	" 1.—

Ne samo za vodstvo našega zavoda, temveč tudi za lastnika našega lista je neizrekljivo tolažljivo, ko vidi toliko prijaznosti in naklonjenosti. Lahko rečemo, da smo se v teh hudih dneh poživili v zaupanju do svojih dobrih prijateljev, ki so nam z besedo in dejanjem zatrdili svojo ljubezen. Dokler nas ta veže, ni se nam bati bodočnosti. Srčna torej zahvala vsem darovalcem, vsem povrni dobri Bog!

Marijanišče med popraviljem.

Odlikovanje „Dom in Svet“-a.

Naši naročniki in dragi prijatelji nam pač ne zamerijo, da jim naznanjamo to-le novico:

Nj. ces. in kr. Apostolsko Veličanstvo cesar Franc Jožef je z najvišjim odlokom z dné 3. rožnika t. l. blagovolil milostivo sprejeti predloženi VI. letnik „DOM in SVET“-a za c. in kr. družinsko fidejkomisno knjižnico.

Povod temu odloku sta bili najbolj v lanskem letniku natisnjeni sliki vojvoda Leopolda III. in vojvodinje Viride, dveh pre-slavnih prednikov naše cesarske rodbine.

Bili so še nedavno časi, ko so naš list celó pri naučnem ministerstvu tožili, da deluje za

nevarni panslavizem. A naši bralci dobro vedó, da gojimo, kolikor moremo, resnično avstrijsko domoljubje. Zato nas srčno veseli, da se je sedaj to priznalo na najvišjem mestu. S tem se je pa tudi pot za obrekovanje zaprla našim neprijateljem.

Veseli nas iz tega vzroka odlikovanje našega lista, veseli zaradi naših dobrih sotrudnikov, katerim bodi iskrena zahvala. Veseli nas pa tudi zaradi vseh Slovencev, saj ima tudi naša slovenska knjiga pot do milega nam vladarja; saj vidimo, da se naš svetli cesar raduje napredka naše slovenske knjige. Delujmo neutrudljivo, da se nam naša književnost čim dalje lepše razcvete Bogu v čast, v prosep mile slovenske domovine in v slavo velike naše skupne Avstrije!

Darovi za Marijanišče.

Gospod Ivan Nagode, dekanijski administrator	gld.	50.—
Neimenovan dobrotnik po gospodu Matiji Mraku, stolnem vikarju	„	100.—
Neimenovan dobrotnik po gospodu Janezu Bilcu, duhovniku	„	10.—
Po gospodu p. Kasianu Zemljaku v Nazaretu učenci	„	7.68
Med temi so darovali posebej:		
Francek, Micika in Malčica		
Turnšek po 1 krono.		

Gospod Frančišek Šotel, gimnazijec	gld.	1.—
Gospoda Franč. Zorman in M. Cuderman	„	2.—
Gospod Josip Pirš, posestnik	„	1.—
Gospa Marija Rožič za kapelo	„	1.—
Gospod Matija Vilar, posestnik	„	—90
Gospod dr. Frančišek Detela, gimn. ravnatelj	„	2.—
Gospod Frančišek Ceket, posestnik	„	1.80
Gospod Frančišek Marešič, župnik	„	10.—

Kresne ali ivanjske pesmi belokranjskih kresníc.

(Zapisal Janko Barlè.)

(Dalje.)

III. 2. Gradaška kresna pesem.

V Gradcu se poje še druga, slična 2. metliškej (od l. 1849.) samo da je daljša od one.

Oj Janez, oj Janez gospod in Šentjanž!

Oj svetiga Šentjanža
Krsnika božjega.
V puščavi je prebival
Let trideset in tri,
Njegova jed je bila
To prosto korenje,
Njegova pit je bila
Ta rosa juternja.
Če zjutraj je zamudil,
Je cel dan žejin bil

Njegova postelj bila
Ta trda škatica.
Odeja mu je bila
Zelena vejica.
Sosedo so mu bile
Nebeške zvezdice.
Njegova ljuba bila
Nebeška lunica.
Nato so pripeljali
To dete Jezusa
Oj krsti ti to dete
To dete majheno!
Kako bom Janez krstil
Ker nisem krščen sam?
Oj ti si Janez krščen
V telesu maternem.

Darovi za Marijanišče.

Gospod Martin Malenšek, župnik	gld.	10.—	Gospod Peter Urh, prošt itd.	gld.	10.—
" Francišek Marešič, župnik	"	10.—	" Matej Ropas, glasbar	"	3.—
" Francišek Boncelj, župnik	"	—50	" Ivan Navratil, ravnatelj pri		
" Jožef Meško, kapelan	"	1.—	najvišjem sodišču	"	5.—
" Lovro Juvančič, župnik	"	1.—	" Mihael Sajè, župnik	"	5.—
" Ivan Feltrin, vikar	"	—80	" Neimenovan dobrotnik po		
" Ivan Normali, kapelan	"	2.90	g. dr. I. Kreku	"	5.—
" Josip Furlani, župnik	"	1.—	" L. Schlamberger, kapelan	"	1.—
Čast. šolske sestre v Celju v imenu			" J. Žičkar, župnik v Vitanji	"	1.—
katol. podpornega društva ¹⁾ čisti			Gospdč. Filom. baronica Lăzarini	"	5.—
dohodek igrokaza „Elizabeta“	"	100.—	Gospa Marija Blažon, posestnica	"	2.90
			Celjski tretjeredniki po g. p. Gre-		
			gorju Jeniču	"	50.—

¹⁾ Četudi je katol. podporno društvo v Celju, ki vzdržuje slovensko dekliško šolo v Celju, samo jako potrebno podpore, vendar nam je podelilo — kot dar vdove — svoj velikodušni dar. Ker namerja imenovano društvo razširiti svojo lepo šolo, priredilo je loterijo s srečkami po 1 gld. Tudi upravništvo „Dom in Svet“-a ima te srečke za razdajanje in jih po tej poti v korist vrlemu celjskemu društvu priporoča naitopleje. Celjska slovenska dekliška šola je za Celje neizrekljivega pomena, zato naj Slovenci tudi izven Štajerske pridejo celjskemu društvu na pomoč.

Kakor je stanovitna dobrotelnost naših priateljcev, tako je stanovitna in iskrena tudi naša zahvala. Prav sedaj med popraviljanjem zavoda se vidi, kako je poškodovan na vseh straneh. Povračilo dobrotnikom so hvaležna srca naše sirotne dece.

Vodstvo Marijanišča.

Kresne ali ivanjske pesmi belokranjskih kresnic.

(Zapisal Janko Barlè.)

(Konec.)

VI. Podzemeljska kresna pesem.

V Podzémlju, Otoku, Grmu, Zemlju pojó pa kresnice takó:

Bog daj, Bog daj dobro večer,
Za večerkom bolje jutro!
Mi smo nocej malo spale.
Vaš'ga polja varovale.
Pri vas lepo pometeno,
Pómeteno, rázmeteno.
Pómela je lepa Mare ¹⁾,
Rázmela je lepa Bare. ²⁾
Pred vrati vam jabka zrasla,
Pod njo vam je hladna senca.
V hladni senci posteljica.
Dajte, dajte, ne štentajte.
Nas kresnice darovajte:
Péhar moke, jajca v róke!
Če ne date vsega tega,
Vsega tega, gotovega,
Č'mo vam zeti mlad'ga sinka,
Mlad'ga sinka za krsníka.
Č'mo ga peljat v zelen travnik,
Zelen travnik „pomorovnik“;
Č'mo mu splesti zelen krancelj,
Zelen krancelj „pomorancelj“.
Fala, fala na tom daru,
S katerim ste nas darovali.

Daróval vas Bog, Marija,
Bog, Marija, sveti Ivan.
Mi se od vas potočimo
In vas Bógu izročimo,
Bógu, Bógu in Mariji.

VII. Borštanska kresna pesem.

(Boršt, vas četrt ure od Podzemlja.) Začne se tako-le:

Daj Bog, Marija, jen dober večer,
Za večerkom bolje jutro!
Mi smo nocoj malo spale,
Vaš'ga polja varovale.
Bolj vašéga, neg' svojéga.
Pri vas lepo pometeno
Pómela je lepa Anče
Pómela je, razmela je.
Zrasel vam je mladi junak,
Mladi junak, lepi fantič;
Treba ga je oženiti
Z jenom mladom devojčicom.
Z lepo, tanko in visoko,
Z lepo, belo in ruméno.
Dajte, dajte, našo pravdo,
Dajte, dajte, ne štentajte!
Če ne daste naše pravde,
Zet vam čemo mlad'ga sinka itd.

¹⁾ in ²⁾ Imeni hčérá.

Nastavek in konec je kakor pri Podzemeljski.

Darovi za Marijanišče.

Gospod Ivan Žičkar, župnik . . .	gld. 1.—	Gospod Franč. Čebular, dekan . . .	gld. 3.—
" dr. Josip Lesar, ravnatelj . . .	" 2.—	" Anton Hribar, kapelan v	
" Avgust Šinkovec, kapelan . . .	" 20.—	imeni „Dobrovske tro-	
" p. Konrad Stazinski, dar		jice“	" 3.—
različnih gosp. znancev . . .	" 5.—	" Mihael Klemenčič, kapelan . . .	" 2.—
" Martin Gregorčič	" —.30	" Viktor Bučar, kapelan . . .	" 4.—
" Janko Barle, kancelista . . .	" 1.—	" Neimenovanec	" 2.—
" Ivan Vodnik, načelnik po-		" p. Gregor Jenič, kapucin . . .	" 13.—
staje	" —.50	Gospa Marija Javornik	" 5.—
" Valentin Cajnko, kapelan . . .	" 2.—		
" Peter Mikek, dijak	" —.60		
" A. Kupljen, c. kr. notar . . .	" 2.—		
" Ivan Pristov, kapelan	" 2.—		

Najiskrenejša zahvala bodi vsem blagim darovalcem!

Glavna seja „Matice Hrvatske“.

Dne 23. rožnika t. l. se je zbralo na letošnje glavno sejo v društveni hiši obilo odličnih udov. Predsednik Tadija Smičiklas jih je pozdravil s primernim nagovorom, a tajnik Kostrenčić je narisal delovanje in stanje društveno v minulem letu. Med knjigami, katere bode izdala Matica za leto 1895., omenjam posebno profesorja Otona Kučere knjigo: „Naše nebo“, v kateri bode poljudno opisal najbolj važne in zanimive stvari iz zvezdoznanstva. Ravno tako zanimiva bode tudi knjiga prezgodaj umrlega R. Lopašića: „Oko Kupe i Korane“, kjer bodo opisani gradovi od Kolpe na jug, knjiga, katera bode precēj podobna knjigi istega pisatelja: „Bihać i Bihaćka krajina“. Oglasil se bo v Matici zopet njen nekdanji tajnik, profesor

dr. V. Jagić, kateri je opisal „Osamnaesti vek ruske književnosti“. Omenjam še povest „Bez nade“, katero sta napisala dva Hercegovca Osman Hadžić in Ivan Miličevića, a znana sta že pod imenom Osman-Aziz. Tudi Harambašić bo objavil svoje „Izbrane pesmi“. Hrvške narodne pesmi tega leta še ne izidejo, ker je smrt poprejšnjega urednika dr. I. Broza zapoznala izdanje, a Matica hoče podati svojim členom res klasično zbirko narodnih pesmij. Obeta se še več lepih knjig. Jako nas veseli, da število Matičarjev še vedno in hitro raste, ker jih je bilo koncem minulega leta 11.295. Knjige so se tiskale v minulem letu v 108.000 iztiskih. Društveni imetek šteje sedaj brez krasne hiše 70.640 gl. 99 novč. Janko Barle.

To in ono.

(Črtice; piše Janko Barle.)

I.

Na nebu se je smejalo zlato solnce. V zraku je plesala družba komarjev in drugih mušic. Okrog zvonika je krožilo par postovk, kokoši so kopale v prahu pri hlevu, a nekje gori na hruški je čivkal vrabec. Vse mirno, ali vroče, vroče, uj!

Tolpa otrôk se je igrala na vrtu, skakala semtertje, smejala se, kričala in vriskala. Otroci so otroci, česa jim manjka? Iztaknili so nekje za hišo nekoliko rmenih črepinj. Od steklenice so bile. Kdo vé, kaj je preživela steklenica in kaj se je že vse pretakalo v njej, dokler ni dospela tje na smetišče?

Domislil se je nečesa mali poniglavce, očistil malo razbito steklo, primaknil je je k licu, zatisknil jedno oko in gledal po vasi.

„O jej, to je lepo, pogledajte, pogledajte!“ — vzkliknil je. — „Vse je v zlatu, oj, kako se lepo vidi!“

Otroci so ga obstopili. Vsak je hotel gledati na steklo. Drugi so pa hitro stekli še po ostale črepinje, saj bi vsak rad gledal. Solnčece je lepo svetilo, in v čarobni svetlobi, ko so gledali na steklo, lesketala se je vsa vas. Izprva so mislili, da gledajo kako začarano mesto, o katerem jim je pripovedovala po zimi babica za pečjo. To je bilo veselje! Čudili so se in od veselja klicali.

Kar se je oglašil oni prvi in skoraj malo razžaljeno mahnil z glavo: „Hm, mislil sem res, da se kaj drugega vidi. Saj je to naša vas. Le pogledajte, tam-le je Uboginova koča, tam-le Strešnikov kozolec, ondi Rilčkarjev svinjski hle-

Darovi za Marijanišče.

Gospod V. Marčič, kapelan . . .	gld. 2.—	Gospod dr. J. Mlakar, kanonik i. dr. . .	gld. 15.—
" J. Kukelj, župnik . . .	" 2.—	" Al. Puc, župnik . . .	" 10.80
" Anton Vonča, duh. pastir . . .	" 5.—	Najlepša vez, ki veže ljudi, je dobrotljivost na jedni, in hvaležnost na drugi strani. Kakor se naš zavod raduje dobrotljivosti blagih dobrotnikov, tako zatrjuje vsem resnično hvaležnost in prav zato upa, da ga tudi v bodoče ne zapusté Bog in dobra srca.	
" Miha Omahen, trgovec in župan . . .	" 5.—		
" Janez Molj, župnik . . .	" 5.—		
" Kristijan Šturm . . .	" —.50		
" Milko Šašelj, kapelan . . .	" 1.—		
Po gosp. p. Placidu, provincijalu . . .	" 20.—	Vodstvo Marijanišča.	

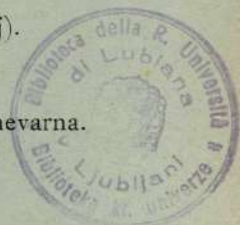
Reki sedmerih modrijanov.

Γνωμοσι τῶν ἑπτὰ σοφῶν. (Podaje p. L. H.)

(Konec.)

VII. Periander, Korinčan.

1. Opravi vsako delo skrbno. 2. Upanje gôji. 3. Bogoslužnosti se drži. 4. Bodi skromen. (Pomni, da si umrljiv.) 5. Skrivnosti skrivaj. 6. Odgovarjaj o pravem času. 7. Tajnih govorov ne objavljaj. 8. Občuj z modrimi. 9. Drži se resnice. 10. Slušaj, kar se ti spodobi. 11. Sinove odgojui. 12. Pripravi se, da boš vreden starišev. 13. Starejšega spoštuj. 14. Če si zagrešil, popravi. 15. Vprašan, kaj je največje v najmanjšem, pravi: Dobra duša v človeškem telesu. 16. Sladnosti so umrljive, kreposti neumrljive. 17. Vprašan, kaj je sloboda, odvrne: Dobra zavest. 18. Delaj pravično. 19. Pravičnost posnemaj. 20. Delaj, česar se ne boš kesal. 21. Čakaj ugodnega časa. 22. Ošabnost sovraži. 23. Umri za domovino. 24. Ne zanašaj se na čas. 25. Ne govori po sladnosti (za šalo). 26. Imej prijatelje. 27. Razveseljui prijatelje. 28. Naj so prijatelji srečni, ali naj so nesrečni, ti bodi isti. 29. Dobrotnike časti. 30. Bodi hvaležen. 31. Obrekovanja se zdrži. 32. Ne žaluj zaradi vsake stvari. 33. Ničesar ne delaj zaradi dobička; zakaj kar si pridobil, mora dati dobiček.	34. Sramoten dobiček je najslabša oblozba narave, bridek zaklad. 35. Ne smeaj se pri mrliču. 36. Obrekovanje sovraži. 37. V življenju naj te hvalijo, po smrti blagrujejo. 38. Bolje je umreti v varčevanju, nego živeti v stradanju. 39. Bridkosti se varuj. 40. Ne zanemari samega sebe. 41. Sovraži prepir. 42. Dobre ljudi spoštuj. 43. Hvali, kar je lepo. 44. Ne povzdiguje se zaradi slave. 45. Upaj kot umrljiv, varčuj kot neumrljiv. 46. Vsem ugajaj. 47. Obrni se za vse (vsem ustrezaj). 48. Hrepêni po slogi. 49. Bodi priljuden. 50. Mirnost je lepa stvar, naglica nevarna. 51. Usmili se beračev. 52. Načelnikov se boj. 53. Kar si obljubil, to izpolnjuj. 54. Očes bodi gospodar. (Oči krôti.) 55. Varuj se nesramnosti. 56. Če si srečen, bodi zmeren; če si nesrečen, bodi razumen. 57. Nesrečo prikrivaj, da ne boš veselil sovražnikov. 58. Postave naj ti veljajo stare, prikuho pa rabi vsak dan novo (sveže kuhano). 59. Kaznuj ne le grešeče, marveč zabrani, da ne bodo grešili. 60. Svetuj nedolžno (t. j. tako, da ne boš škodoval). 61. Umakni se mogočnim; — vladarjem se umikaj. 62. Ljudovlada boljša mimo samosile.

Darovi za Marijanišče.

Gospod Tomaž Kajdiž, dekan . . .	gld. 5.—	Gospod Tomaž Rožnik, kapelan . . .	gld. —.80
" dr. Feliks Suk, kanonik . . .	" 10.—	" Vincenc Mežan, kapelan . . .	" —.80
" František Ohera, župnik . . .	" 1.—	Nekdo po g. dekanu Fr. Kummerju . . .	" 5.—
" v Nýřanech (Čechy) . . .	" 1.—	Po gosp. Josipu Novaku, župniku . . .	" 2.—
" Iv. Krušič, deželni šolski svetnik	" 5.—	Bog plati dobrim srcem!	
" Lovro Janžekovič, župnik . . .	" 6.—		

Vodstvo Marijanišča.

Lanska levovska razstava.

(Spisal I. G.)

(Dalje.)

Kdor govori o levovski razstavi, ne more izpustiti Matejkovega paviljona. Slike slavnega zgodovinskega slikarja Matejka, razstavljene v tem paviljonu, imenujejo se lahko ilustracija poljske zgodovine. Matejko, kateremu so bili izredno znani zgodovinski viri, oživil je v svojih lepih delih vse znamenitejše trenutke poljske zgodovine. Izmed neštevilne množine slik v tem paviljonu omenjamo le štiri velikanske podobe, ki nas spominjajo štirih najznamenitejših dób v zgodovini Poljske: 1. „Hołd pruski“: Prusi priznajo nadoblast Poljske, in Poljska se je od tedaj (l. 1466.) razprostirala od Črnega do Baltiškega morja. 2. „Lublinska unija“: Litva se popolnoma združi s Poljsko, za obe zboruje odslej le jeden državni zbor (l. 1569.) 3. „Rejtan v Varšavskem zboru“: slika pred očuje Varšavski državni zbor, ki je l. 1773. vsled pritiska Katarine II. potrdil prvo razdelitev Poljske in se je Rusom, Prusom in Avstrijcem še zahvalil zanjo. Ugovarja samo Tadej Rejtan, nasprotniki so ga pa vrgli na tla in spodili. Slika kaže razključenega Rejtana pri vratih na tleh, kažočega na razgaljene prsi. Obsuli so ga deloma jezni, deloma preplašeni zborovalci, katerim se z obrazov bere, kaj jih vodi. Nad zborovalci na steni zborovalne dvorane pa visi podoba Katarine II. — duh, ki zapoveduje zastopnikom Poljske. 4. „Kościuszkó pod Racławicami“ — podoba iz bitve pri Racławicah: Kościuszkó vodi svojo vojsko v boj. Okrog nje že leže mrličji in ranjenci, skozi redko drevje se vidi, da se v daljavi nekateri že bojujejo.

Razven teh štirih slik pa, ki zanimajo gotovo vsakogar brez razločka, je še neštevilno drugih. Večje so še: „Bitva pod Grunwaldenom“ (l. 1410.), v kateri so združeni Poljaki, Litvani, Rusi, Tartari in Čehi zmagali Pruse in oslobo-

dili Litvo njih napadov. Dalje „Jeanne d'Arc“ in nedovršena „Prisega Jana Kazimira“.

Ta paviljon je bil pač najlepši spominik, ki so ga Poljaki postavili svojemu velikemu umetniku.

Kako se je šolstvo povzdignilo v Galiciji zadnjih 25 let, to je pokazal paviljon deželnega šolskega sveta. Posebno zanimiv je bil tudi paviljon obrtnih šol, kjer so bili razstavljeni izdelki obrtnih učencev: lončarjev, kolarjev, mizarjev i. dr.

V slovstvenem paviljonu si lahko dobil pregled poljskega slovstva in vzlasti časništva.

Da se je izkazal posebno poljedelski, živinorejski in rudarski del razstave, umeva se tako samo ob sebi, saj je Galicija v tem oziru prva avstrijska kronovina. V velikem poljedelskem paviljonu so razstavili pridelke, orodja, načrte za izboljšanje zemljišč itd. Bučelarji so pokazali raznovrstne oblike ulov, orodje za pridelavo medú in medice — poljske narodne pijače. Ribarstvo, katero se je zadnji čas jako povzdignilo po društvih prof. dr. Nowickega, zgradilo je svoj akvarij, kjer si lahko opazoval te povodne gojenke. Od časa do časa so kazali v posebnih hlevih konje — gališko posebnost — in drugo živino.

Najznamenitejša je bila pa v tem oziru razstava posojilnic, in še bolj nego ta, razstava kmetovskih društev „Kółka rolnicze“. Ta društva napravljajo po deželi, povsodi, kjer se ustanové, svoje gostilne, čitalnice in prodajalnice, ter tako vsestransko podpirajo kmetovalce. Da je bilo takih društev res potreba, to priča velikanski vpliv ljudstvo izkoriščajočih židov in cepljenje malih posestev. Že leta 1882. je bilo 350.000 takih posestnikov, ki so imeli manj kakor pet oralov sveta. Kako je kmetijstvo vedno propa-